

[Inger Stilling Pedersen]

hjemme – om det så bliver én måned eller to eller to uger, det er ikke det, det drejer sig om – skulle det så ikke kunne lade sig gøre at vurdere det? Det tror jeg.

Lis Noer Holmberg (CD):

Her er tale om noget utrolig vigtigt rent menneskeligt, nemlig at der gives mulighed for at yde pleje til stærkt plejkrævende personer i eget hjem.

CD er derfor enig med forslagsstillerne i, at der nu sker noget på dette område, at vi får en lovændring, der kan sikre forbedrede vilkår for pleje- og omsorgskrævende personer, der udskrives fra sygehus til eget hjem. Jeg tror, at vi alle har været ude for tilfælde, hvor en mor eller datter har måttet opgive at passe og pleje enten et barn eller en af sine forældre på grund af, at det simpelt hen ikke økonomisk har været muligt. Det er ikke blot økonomi, det kan også dreje sig om, at den pågældende kan få problemer med hensyn til sin tilknytning til arbejdspladsen. Her må man altså gå ud fra, at det må blive en individuel aftale mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

Jeg har med interesse læst hr. Jørgen Winthers indlæg i Jyllands-Posten i går og har i øvrigt fulgt debatten gennem mange år. Jeg finder det egentlig helt utroligt, at Folketinget på 10. år overvejer at gøre noget for de mennesker, der ønsker at dø i eget hjem, altså også for de pårørende. Jeg finder det i øvrigt tiltalende, at man ønsker mulighed for refusion for privat ansat hjælp, når hjemmehjælp ikke umiddelbart kan stilles til rådighed.

Der står i bemærkningerne til forslaget, at mange kommuner har varierede tilbud til syge og plejkrævende borgere. Det er helt korrekt, men desværre oplever vi, at der efter den nye lov om ældre i eget hjem ikke er hjælp nok, hvilket meget ofte betyder nye indlæggelser, og at mange ældre simpelt hen dør i ensomhed. Her vil muligheden for privat ansat hjælp i hjemmet være helt på sin plads.

CD opfatter dette forslag som et tilbud, og det synes jeg man skal mærke sig. Der er ikke nogen tvang i det, det må være noget, det enkelte menneske afgør, og da man desuden forudsætter, at forslaget ikke vil give øgede offentlige udgifter, idet man vil rokere rundt på nogle udgifter, er CD positiv over for forslaget. Vi mener, at der kan komme noget godt ud af en se-

riøs udvalgsbehandling med drøftelser af de ting, også de ting, som skeptikerne har bragt ind i sagen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Forslaget her er et forslag, som Kristeligt Folkeparti hilser med meget stor glæde. Vi er også glade for, at Socialdemokratiet kommer med det. Det er jo ikke sikkert, at det havde fået sådan en modtagelse, hvis vi selv var kommet med det. Jeg synes, det er dejligt, at det kommer frem, og så synes jeg ikke, man skal se tilbage og vurdere, om man har haft andre holdninger før. Jeg synes også, vi skylder hr. Jørgen Winther en meget stor tak, for det var faktisk ham, der startede det hele for en halv snes år siden – nu er jeg altså fra Randers – og har gjort en meget stor indsats netop på dette område.

Det er en uhyre vigtig ting, at man lægger op til den mulighed, at faktisk alle uanset indtægt kan få lov til at dø hjemme. Man kunne jo lade det være forbeholdt nogle rige – velhavende, der har råd til at klare det, råd til at undvære indtægten. Derfor synes jeg, det er godt, at man har fastsat et beløb. Om det skal være det beløb, skal jeg ikke kunne sige, men det må ikke være sådan, at man af økonomiske grunde ikke kan gøre det. Der er kommuner, bl.a. i Århus Amt, hvor man praktiserer det, men der er også kommuner, hvor det ikke finder sted. Det vil sige, at der er en stor forskelsbehandling, alt efter hvor man befinder sig.

Det er ganske givet, at det ikke er alle, der kan dø hjemme. Det betyder utrolig meget, hvis det drejer sig om ægtefæller, eller hvis det er et barn, en mor eller far, at man har dette nære forhold til hinanden og har talt om, at vedkommende, der er syg, ønsker meget at være hjemme. Jeg tror, de allerfleste gerne vil ofre nogle uger eller måneder af deres tilværelse for at opleve den tid hjemme i trykthed, men det kræver også, at man får nogle ressourcer udefra. Derfor må kommunerne tilføre penge, det er ganske givet, for de sparer en hospitalsseng. Mange af disse mennesker skulle ellers være på plejehjem eller hospital. Det glemmer man, og derfor må man ligestille de mennesker, der er hjemme, og sige, at de selvfølgelig har gratis medicin og alt, hvad der hører til, og gratis hjemmehjælp. Det er ganske logisk. At regnestykket så bliver sådan, at det er til fordel for samfundet, er da ganske givet.